

Κ.Χ. ΜΥΡΗΣ (ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ)

«Η στάχτη που ταξίδευε» (1992)

*Τις πρώτες μέρες, τρυπώσαμε στα σπίτια πανικόβλητοι.
Κατεβάσαμε τα παντζούρια, μανταλώσαμε τα παράθυρα,
Σφραγίσαμε με κουρέλια τις ρωγμές των τοίχων,
Βάλαμε στους ρόζους κερί,
Κολλήσαμε σταυρωτές ταινίες στα ραγισμένα τζάμια,
Γυρίσαμε και δυο και τρεις φορές
Το κλειδί στην κλειδαρότρυπα.
Του κάκου.
Γέμισαν τα δωμάτια καπνό και στάχτη.
Η πόλη καιγόταν απέναντι.
Τον Αύγουστο με το μελτέμι,
Ταξιδεύουν οι εφιάλτες ταχύπτεροι.
Ο καπνός και η στάχτη
Ποτίζουν τους τοίχους,
Καθίζουν πάνω στα έπιπλα,
Θολώναν τους καθρέφτες,
Κρέμονταν στα δοκάρια
Και κατοικούσαν στις χαραμάδες.
Ο καπνός και η στάχτη
Ποτίζουν τους τοίχους,
Καθίζουν πάνω στα έπιπλα,
Θολώναν τους καθρέφτες,
κρέμονταν στα δοκάρια
και κατοικούσαν στις χαραμάδες.
Ο καπνός και η στάχτη
Τρυπώναν στο κατώι,
Κατασταλάζαν στα γεννήματα*

*Πήρε μια γεύση στυφή το κρασί,
Τ' αλεύρι πίκριζε
Και το ψωμί στο στόμα λάσπωνε.
Πού και πού, η γλώσσα μας
Ανίχνευε τη στάχτη
Κι ανάμεσα στα δόντια
Ξεφύτρωναν μικρά κάρβουνα. [...]
Η πόλη που κάηκε
ζαναγεννήθηκε στην άλλη όχθη...
Ένα με το κορμί μας,
κυλάει μες στο αίμα μας.
Κι όταν ονειρευόμαστε,
περιδιαβάζουμε στα περιβόλια της
και σεργιανάμε στις πλατείες.
Κάθε φορά που πιάνουμε τραγούδι,
είναι τα λόγια μας σταχτιά
κι η μουσική παράπονο,
σαν πυρκαγιά, που κουβαλάει το μελτέμι.
Η πόλη της Ανατολής
μας κατοικεί
Κι εζήντα τώρα χρόνια
μας δικάζει.*

Γεννήθηκε στη Λαμία το 1937. Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών (Τμήμα Ιστορίας - Αρχαιολογίας) και θέατρο στη Δραματική Σχολή του Ωδείου Αθηνών με δασκάλους του τους Δημήτρη Ροντήρη και Γιάννη Σιδέρη. Εργάστηκε στην ιδιωτική εκπαίδευση. Μπήκε στο στίβο της θεατρικής κριτικής το 1971 από τις στήλες της εφημερίδας «Το Βήμα» και συνέχισε στην εφημερίδα «Τα Νέα» , όπου εργάζεται ως κριτικός και επιφυλλιδογράφος μέχρι σήμερα, ενώ εκτάκτως συνεργάζεται με διάφορα λογοτεχνικά περιοδικά. Το 1978 ανέλαβε, κατόπιν ανάθεσης του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, την επιμέλεια του βιβλίου Δραματική ποίηση, που αποτέλεσε επί είκοσι πέντε χρόνια διδακτέα ύλη στα ελληνικά Γυμνάσια.

Για τα έργα του "Τα μετά το θέατρο", 1985, έλαβε το πρώτο Κρατικό βραβείο δοκιμίου και για το "Από τον Στρίντμπεργκ και τον Αντόν Τσέχωφ στον Λουίτζι Πιραντέλλο και τον Μπέρτολτ Μπρεχτ και το 1999 βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών. Το 2008, βραβεύτηκε με το Μεγάλο Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας για το σύνολο του έργου του.

Από το 1990 διδάσκει ως επιστημονικός συνεργάτης στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Επίσης το Πανεπιστήμιο Αθηνών, μετά από πρωτοβουλία του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών, τον αναγόρευσε το 2006 σε επίτιμο διδάκτορά του.

Για το σύνολο του έργου του έχει τιμηθεί, μεταξύ άλλων, με το Χρυσό Μετάλλιο της Πόλεως των Αθηνών (2000).

Έχει διατελέσει πρόεδρος του Δ.Σ. στο Εθνικό Θέατρο και επί μία εικοσαετία πρόεδρος της Επιτροπής Θεάτρου του Υπουργείου Πολιτισμού. Είναι ιδρυτικό μέλος του Κέντρου Έρευνας και Πρακτικών Εφαρμογών Αρχαίου Ελληνικού Δράματος «Δεσμοί» και πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του. Από το 2003 είναι πρόεδρος του Κέντρου Μελέτης και Έρευνας του Ελληνικού Θεάτρου - Θεατρικού Μουσείου. Από το 2013 είναι διευθυντής της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου.

Κριτικά δοκίμια, επιφυλλίδες και σχόλιά του έχουν κυκλοφορήσει στους εξής τόμους: Κλειδιά και κώδικες θεάτρου, I, Αρχαίο δράμα, 1982, II, Ελληνικό Θέατρο, 1984, Οι πλάγιες ερωτήσεις του Πορφύριου, 1984, Τα μετά το θέατρο, 1985, Προσωπολατρεία, 1992, Θίασος Ποικιλιών, 1993, Νήμα της στάθμης, 1996, Παγκόσμιο θέατρο 1, 2 - Από τον Μένανδρο στον Ίψεν, 1998, Από τον Στρίντμπεργκ και τον Τσέχωφ στον Πιραντέλλο και τον Μπρεχτ, 1999, Παγκόσμιο θέατρο 3 - Από τον Μίλλερ στον Μύλλερ, 2000.

Με το ψευδώνυμο Κ.Χ. Μύρης έχει εκδώσει την ποιητική συλλογή Αμήχανον Τέχνημα, 1971, 1980 (μαζί με την Παράβαση), τα διηγήματα Η Καμπάνα και Οδάξ, 1985 και τη συλλογή τραγουδιών τα οποία έχουν μελοποιήσει γνωστοί συνθέτες (Χρονικό, Η μεγάλη αγρυπνία, Ιθαγένεια, Ανεξάρτητα τραγούδια, 1980). Επίσης με το ίδιο ψευδώνυμο υπογράφει το μεταφραστικό έργο του, που έχει ως άξονα το αρχαίο δράμα.

Έχει μεταφράσει τα ακόλουθα έργα:

Αισχύλος: Ικέτιδες, Ορέστεια, Προμηθέας Δεσμώτης, Επτά επί Θήβας

Σοφοκλής: Ηλέκτρα, Αντιγόνη, Τραχίνιες, Οιδίπους Τύραννος, Οιδίπους επί Κολωνώ, Αίας

Ευριπίδης: Ιφιγένεια εν Αυλίδι, Βάκχες, Ιφιγένεια εν Ταύροις, Εκάβη (τραγωδία), Κύκλωψ (Σατυρικό Δράμα), Ελένη (τραγωδία), Ανδρομάχη, Τρώαδες (τραγωδία)

Αριστοφάνης: Λυσιστράτη, Πλούτος, Θεσμοφοριάζουσες, Εκκλησιάζουσες, Νεφέλες, Ιππής

Μολιέρος: Ταρτούφος

Πηγές :

Wikipedia

<http://kapodistriako.uoa.gr/>

Σύνταξη: Σταύρος Μελιδώνης